

EEN NET VOL MENSEN

De vissers weten geen raad met de **wonderlijke visvangst** die Jezus voor hen doet. Zijn kracht **schrikt** hen **af**. Ze voelen zich klein en niet waardig om bij Jezus te zijn. „Ga maar weg en laat ons gewoon ons werk doen”, zeggen ze. Maar Jezus stelt hen gerust: **vertrouw** mij maar.

De vissers **volgen** hem, beginnen een nieuw leven met hem. **Mensen** zouden ze vangen, niet om ze van hun vrijheid te beroven, maar om hen **samen te brengen** en hun **blijdschap te delen**. Ook vandaag roept Jezus mensen die zich door hem laten raken en zijn **boodschap van liefde** uitdragen.

ELKAAR EN JEZUS ONTDEKKEN

De catechisten van de parochie **SINT-JACOBUS DE MEERDERE** in Gits, bij Hooglede, riepen alle vormelingen samen voor het **startschot** van een boeiende tocht naar het **vormsel**.

„Aan de hand van de **geloofswaaier** ontdekten we bij welk groepje we hoorden. We zochten snel een **naam** voor onze groep en startten met de **‘ongelooflijke quiz over geloof’**. Quickstep stond al gauw aan de leiding. „Niet moeilijk, als je **doping** neemt”, riep een van de jongens. Met de verzamelde punten kregen we een tip waarmee we het woord **‘Credo’** moesten zoeken. De stampertjes presteerden het om er **‘Cluedo’** van te maken!



Vormelingen puzzelen met de geloofswaaier. © Sint-Jacobus Gits

In de **‘creazaal’** knutselde een groepje een **geschenk** voor ouders, meter en peter. Een andere groep speelde in de **‘denken over geloof’-zaal** het spel **Wereld express** van **Missio**. „Wat zijn we blij dat we **christen** zijn en geen moslim, want die moeten wel **vijfmaal per dag bidden**, en dat matje zouden we ook telkens vergeten”, klonk het. Met het **Kimbspel** maakten de vormelingen een **ontdekkingsreis naar zichzelf**. Ze leerden **luisteren** en **respect** opbrengen voor de mening van de anderen. „Dat is best moeilijk hoor, ik wil steeds het mijne vertellen” riep er eentje. „Maar zo kom je wel **toffe dingen** te weten over een ander”, besliste **een ander**. In de **‘geloof en doe’-zaal** deed het spel **Godmail.com** ons even stil staan bij bidden en geloven. Experimenteren met een **andere geloofshouding** was er ook bij. „Gelukkig heb ik alleen mijn handen nodig om te bidden.” Ten slotte maakten we **samen een gebed**. (Zie hiernaast) Met de geloofswaaier op zak keerden de jongelui huiswaarts, **enthousiast** om **samen verder op weg** te gaan.

GEBED

Heer, dank je voor alles wat ik heb.
Dank je dat ik leef.
Dank je voor het zorgen.
Dank je dat ik gezond ben.
Dank je voor het schenken van hemel en aarde.
Dank je voor mijn toffe ouders.
Dank je voor deze leuke namiddag samen. Amen.

SPEL 3 EN 4

Kleur de vakjes met een getal dat je kunt delen door drie én door vier. Wat lees je in deze vakjes?

| | | | |
|------------|-------------|------------|-----------|
| OP 80 | VOORT 96 | AAN 60 | DIE 74 |
| ZUL 72 | MAN 85 | VE 90 | JE 36 |
| BRA 98 | MEN 24 | EEN 104 | SEN 84 |
| VAN 108 | BEN 106 | GEN 48 | IK 99 |

EVANGELIE

An de **oever** van het **meer** stroomden de mensen toe om naar **Jezus** te luisteren. **De vissers** waren ondertussen bezig met het spoelen van de netten. Jezus stapte in de **boot van Simon** en vroeg hem een eindje weg te varen. Vanuit de boot gaf Jezus **les** aan de mensen op de oever. „Vaar nu **dieper** het water in en gooi je netten uit”, zei Hij tegen Simon. Die begreep het niet. „De hele nacht hebben we gevestigd, maar **niets gevangen**”, wierp hij op, „maar we zullen **proberen**.” Plots zwom **een enorme school vissen** in de netten. De mannen in de andere boot moesten komen helpen. Simon viel op de **knieën** voor Jezus. „Ga weg van mij, Heer, want ik ben u **niet waard**”, zei hij. „**Wees niet bang**”, sprak Jezus. „**Voortaan zul je mensen vangen**.”

Naar Lucas 5, 1-11
Vijfde zondag door het jaar

Beleef(de) jij in de catechese, op school of elders een toffe activiteit en wil je het met anderen delen? Stuur ons een kort verslagje met enkele leuke foto's. Wie weet staan jullie dan binnenkort ook in **OP·TOCHT**. Ons mailadres: optocht@kerknet.be.



Stel je voor, je hele wereld stort in, letterlijk en figuurlijk. © Belga

HAITI EEN TRIEST VERHAAL

Enkele weken geleden was er een **grote aardbeving** in **Haiti**. Honderd duizenden mensen **stierven** en miljoenen mensen hebben nu **geen huis meer**. Ze **slapen** op de **straat**. Op het moment dat ik dit schrijf, lees ik in de krant dat er net een **grote naschok** is geweest. Weer nieuwe slachtoffers. En de mensen zijn er al zo **arm**. Hoe moeten ze alles weer **opgebouwd** krijgen?

Maar ze staan **niet alleen**. **Hulpdiensten** van over de hele wereld helpen **puin ruimen** en zoeken naar **overlevenden**. Ik hoor net op **Karrewiet** dat er weer twee kindjes **levend** van onder het puin werden gehaald. Stel je voor. Maar ik begrijp wel dat het **moelijk** helpen is, met al die kapotte wegen.

Ook **medicijnen** zijn heel erg nodig, want er zijn natuurlijk heel veel **gewonden**. De mensen **stelen** eten uit de winkels om te **overleven**. En dan lees ik weer dat er een meisje daarvoor werd doodgeschoten! Ik beeld me even in dat ik daar zou wonen. Dat ik mijn familie kwijt ben en gewond op straat lig. En dan denk ik: hoe goed hebben we het hier!

ANAS